

de grove korrel

MEI 2021 - JAARGANG 62

Colofon

De Grove Korrel

62e jaargang, mei 2021, nummer 310
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Marjan Leeuwesteijn en Franz Heuser

Redactieadres:

Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:

Marjan Leeuwesteijn
Rotterdamseweg 126, 3332 AL Zwijndrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2020/2021:

€ 140,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 12:30 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser, Martin Geuze, Marjan Leeuwesteijn
En Joke Maarleveld

Telefoon 06 489 678 86

Printing:

Haveka B.V., Alblasterdam

Tekstbijdrage:

Martin Geuze, Henk Ras, Jurjen Biesbroek, Hans
van Weelden en Remco Schade

Cover:

Arie Stam

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

Inspiratie, een woord dat we als fotografen maar al te goed kennen. Vaak nog voorafgegaan door “een gebrek aan”. Wanneer je andere fotografen spreekt, wordt duidelijk dat we daar allemaal last van kunnen hebben.

Fotograaf Eli Dijkers verhuisde begin 2020 van Rotterdam naar Birmingham, en kort daarna kwam de wereld tot stilstand. Ook hij moest op zoek naar nieuwe inspiratie. Die vond hij door in een straal van 1 kilometer rondom zijn huis te gaan fotograferen. Verlaten straten en eenzame voorbijgangers. Het resultaat is in een beperkte editie uitgebracht onder de titel “A Clot in Time”.

In het afgelopen fotoclubseizoen hebben velen van ons wellicht ook last gehad van een gebrek aan inspiratie. Of dachten we dat te hebben. Het voor jezelf bevestigen dat je geen inspiratie hebt, helpt je niet. Je zult actief aan de slag moeten om nieuwe dingen te ontdekken.

Zelf heb ik met veel plezier deelgenomen aan de thema’s die we dit seizoen als club hebben bedacht. Stilleven, (zelf)portret, uitzicht vanuit je huis en straatfotografie waren voor mij belangrijke bronnen van inspiratie. Maar ook de opdrachten vanuit de workshop, waarin ik aan de slag moest met thema’s uit het boek “The Photographer’s Playbook”. Het laatste thema was om op de grens van mijn postcodegebied te fotograferen.

Het heeft mij veel opgeleverd. Hoe moeilijker de opdracht hoe meer het mij aanspoorde om nog beter te gaan kijken. Schoonheid te zien in dingen waaraan ik normaal voorbij zou lopen. Ook het volgend seizoen wil ik geïnspireerd blijven door deel te nemen aan de thema’s en de workshop.

Het afgelopen jaar was bijzonder. Goed bezochte Zoomavonden, waarop veel inspirerend werk was te bewonderen. We zijn er allemaal weer aan toe om elkaar ook weer fysiek te ontmoeten, ik kijk ernaar uit. Maar het is mooi om te zien dat we, ondanks alle beperkingen, erin geslaagd zijn te zorgen voor inspiratie. Daarom ben ik zo blij met onze prachtige club!

Martin

Fleurige snackbar

TEKST: HENK RAS

Op de cover van DGK 309 staat een foto van een fleurige ruimte, die mij onmiddellijk deed denken aan een snackbar. Heel vreemd hoe snel je een ruimte in een hokje schuift, terwijl je maar een deel ziet. Vaak hebben snackbars een overdaad aan buurtflyers en allerlei andere rommel aan de wand en op het raam. Dit is, wat dat betreft, een positieve uitzondering (als ik tenminste gelijk heb met de duiding).

Jaco heeft deze foto, zo te zien, aan het eind van de dag gemaakt in een stedelijke omgeving. Buiten is de schemering ingetreden en de natte straat duidt erop dat de sfeer buiten niet prettig is. De jongeman is net binnengekomen door de deur in de hoek en heeft zijn bestelling gedaan. Hij kijkt hierna even de zaak rond, ziet de fotograaf met zijn camera zitten en op dat moment drukt Jaco af. Verder zijn er op de foto geen mensen te zien, waardoor die ene persoon heel belangrijk is, namelijk de menselijke maat, die maakt dat we niet naar een gewone interieurfoto kijken. Er is duidelijk contact tussen de fotograaf en de gefotografeerde persoon. Hij kijkt wat argwanend, maar zonder verdere zichtbare reactie. Daar moet je als fotograaf een beetje mazzel mee hebben.

Dit beeld voelt heel natuurlijk aan en er is duidelijk niet geposeerd. De zaak heeft een strakke indeling in een vrolijk kleurenpalet, waarbij de rode objecten, het Coca-Cola automaat en dat ene krukje sterk contrasteren. Waarschijnlijk is dit een tentje waar mensen van de kantoren in de buurt komen lunchen. Al met al een prima plaats om even een hapje en een drankje te scoren. Uiteraard moet je niet allergisch zijn voor appeltjesgroen. We kunnen wel stellen dat dit een goed geslaagde foto is van een aangetroffen situatie (decor), met een mooi belicht straatbeeld.

Deze fraaie foto van Jaco nodigt uit tot het schrijven van een boek, Jo Nesbø zou er wel raad mee weten.

© JACO BOSMAN

Thema: Stilleven

© MARIJKE BOTTEMA

© MARTIN GEUZE

© TINEKE ADENEY

De brallende beeldenaar (deel 3)

TEKST: JURJEN BIESBROEK

Met een te harde knal sla ik de lade van de kassa weer dicht. Niet omdat ik wat verkocht heb, maar omdat ik voor de zoveelste keer het karige wisselgeld telde dat ik nog bezit. Het is de harde realiteit in het leven van een kunstenaar. Mijn eigen winkel opzetten was een boud plan geweest. Zeker omdat ik alleen mijn eigen werk zou tentoonstellen en omdat ik er voor had gekozen om een lange tijd de etalage maagdelijk leeg te houden. Valse bescheidenheid overigens, want ik ben best heel trots op mijn eigen werk.

Bij mij in de winkel loop je echt geen risico om corona op te lopen en dat is niet omdat ik me netjes aan de regels heb gehouden en een heuse looproute in mijn winkel heb uitgezet. Mijn laatste klant dateert van ruim een jaar geleden.

Maar ze was er weer afgelopen week. Niet om iets te kopen. Deze keer kwam ze controleren of ik nog wel volledig bij zinnen was. Ze had bij haar vorige bezoek al mijn foto's becommentarieerd en toen het stof (dat mijn ogen deed tranen) weer was gedaald, vond ik dat ze toch enigszins gelijk had met haar visie. Het is nog niet je dat...

Ze heeft een zekere wijsheid over zich die mij bekoort en ik begrijp nu beter waarom. Inmiddels hangt er een vijfluk in mijn etalage en daarmee heb ik onlangs meegedaan aan een wedstrijd. Ze zat in de jury en ook deze keer was het commentaar niet mals. Ze weet waar ze over praat en mijn werk was niet overtuigend genoeg. Maar wat ze wel zag is dat ik van de regels was afgeweken op een vrije manier. "Blijf vooral gebruik maken van de grenzeloosheid die de kunst je biedt", was het advies.

Het is toch ook om gek van te worden. Je vindt je eigen werk zo mooi dat je zeker bent van een brede waardering en als dat dan niet het geval is, dan moet je toch even slikken. Alsof je feitelijk weet dat je briljant bent en dat nu alleen de rest van de wereld dat nog moet zien. Ik moest denken aan kunstenaars die krankzinnig zijn geworden of hun oor afsneden. Narcisten die een publiek nodig hebben om te kunnen gedijen.

Veel kunstenaars hebben een lage emotionele stabiliteit, heb ik geleerd. Behoefte aan erkenning in combinatie met in direct contact staan met je emoties, is een destructief recept. Je zelfwaardering wordt drastisch op de proef gesteld. Wat doet dat met een beeldenaar zoals ik.

Nog geen week later lees ik op Facebook: "De vijand van de kunst is het gebrek aan beperkingen - Orson Welles".
"Nee he": Nietes zal je bedoelen, of heb ik drastisch hulp nodig.

© JAN KOORNEEF

© CEES VAN MEERTEN

© FRANK DE GRAAFF

We kennen allemaal het spelletje van de schaduwkonijntjes die je creëerde op de muur van de kinderkamer.
Ook in de vorm van een wolk of een vlek op de muur zie je met wat fantasie een figuur die ontsnapt is aan de prozaïsche werkelijkheid. In de kunst is het fietszadel met daarbovenop een stuur door Picasso neergezet als een stierenkop.
In de foto zien we een gevlekte muur waar ons dichterblijke brein iets in ziet: een 'lady in blue'.

© PETER DE GROOT

Bomenkap op de Zeedijk.
Bij een storm leverden de vallende takken van deze oude populieren een groot gevaar op. De afgetopte bomen vormden een beeld wat je maar zelden zo tegenkomt.

Thema: Zelfportret

© ARIE STAM

© PETER DE GROOT

© THEO DE JONG

© FRANZ HEUSER

© JURJEN BIESBROEK

© COR RITMEESTER

© FRANZ HEUSER

Thema: Uitzicht vanuit je huis

© GOSSE BOSMA

Veel sneeuw en een klein beetje geel

© JOKE MAARLEVELD

© REMCO SCHADE

gezegend uitzicht met vogel

© MARJAN LEEUWESTEIJN

© LIA PERQUIN

Vijfhonderd woorden

TEKST: REMCO SCHADE

Zoomlink - Geen haast - Parkeerplaats voor de deur - Plenty ruimte aan de kapstok - Goede koffie met speculaas erbij - Verwarmd toilet - Beste plek vooraan - Nog maar een koekje - Vijfentwintig leden vullen een laptopscherm - 't Priemend lampje boven de camera - Ruime zitplaats - Geen passe-partouts voorlopig - Ook geen tape, inkt & fotopapier - Een koopje deze hobby - Maar hopelijk doet de printer het nog - Fijn om toch te kunnen blijven doorgaan - De klok van Tineke - Zoveel mild commentaar - Tussendoor wat appjes beantwoorden - Tijd voor een koekje - Gezicht van #5 is slechts een stem - Ongezien gapen - De schoenen mogen uit - Gezicht #17 verzamelt vrouwenportretfoto's - Pauze 5 minuten - Wachtrij-loze bok - Het jaar zonder podiumangst - Flink concentreren op die laptopschermfoto's - Gezicht #11 houdt het interieur strak - Zo'n zitbank lijkt me best fijn - Gezicht #2 houdt het voor gezien - Pindaloze avonden - Cola met veel prik - Lekker vroeg klaar - Reiskosten nul - Efficiënt - Goed geventileerd - Ruime wijnkeuze - Holadiee - Where's the Beef?

Alweer te laat van huis weggereden - Gedrang in het halletje - Kapstok puilt uit - De gespreksleider aanschieten - Een nieuw gezicht - Volle bak - Slappe koffie - Nog een zitplaats vrij achter dat boomlange clublid - Over twee paar benen heen klauteren - Verwachtingsvol geroezemoes - De buurman heeft knoflook gegeten - Rondkijken wat er aan de muur hangt - Die luid klingelende bel - Een spreker uitgenodigd voor vanavond - Iemand heeft een kussentje nodig - De voorzitter opent - Joke vult het nog even aan - Gespreksleider in de deurpost - De late binnenkomer - Verrekijkers paraat!

Zelf afgedrukte foto's in handgesneden passe-partouts - Wat een stevig commentaar - Het komt uit diverse hoeken - Die foto's hellen vervaarlijk naar voren toe - Net op tijd opgevangen door de maker - Achter aansluiten in de bokkijkwachtrij - Niet te lang bij de bok blijven staan - Buurman staat nu bij de bok - Scheelt in het geklauter - Interactie - Fred schiet bokfoto's - Joke schetst & schrijft - Rumor - Gespannen wachten om de NW-beurt - Over de benen - Foto's neerzetten op de bok - Zaalogen staan op scherp - Een laconieke houding aannemen bij de podiumtafel - Gesprek met de zaal aangaan - Het was goed - Laatste benenklauterpartij voor vandaag - Digitale bok komt gracieus omhoog - Rumor - Gelach - Gehoest - Afwachten of 't bokje er zin in heeft - Dat heeft ie, maar eerst even een software-update - Heel veel rumor - Waar zijn de haken? - Een praatje maken - Ruimtegebrek op de bok - Voelt bedompt met zoveel mensen - 't Nieuwwerk komt wederom niet af - Wie maakt hier bruine bonenlucht? - Gekuch - De voorzitter sluit goedkeurend af - Zaal stroomt leeg - Stapels stoelen stapelen - Iets van de zolder halen - Steile rottrap - Ingespannen afdaling met pakken fotokarton - Onuitputtelijke voorraad pinda's - Geen prik aan de cola - Praatje maken aan de bar - Staat de auto in de weg? - Nabeschouwing bij de bar - Plakselpot met kwast - Geanimeerde nazit - 't Oog beluisteren op de weg terug - Na middernacht thuiskomen - Fijne avond - Humor - Inspirerend - Zaterdagmiddagtafel - Expositieopening - Geëxposeerde foto's met aandacht bekijken - Reactie schrijven in het boek - Blokje kaas - Plakje worst - Palmier - Aangenaam geouwehoer - Rondje van de penningmeester - Verbintenis - Een groepsexcursie - BBBB - Fotoclub komt op bezoek - FCZ-culi werkgroep - Op bezoek bij de andere fotoclub - Buitenlandse excursiegroep - Zo'n gemis allemaal.

© FRED VAN TURENHOUT

© BERT BOUWMEESTER

© FRANZ HEUSER

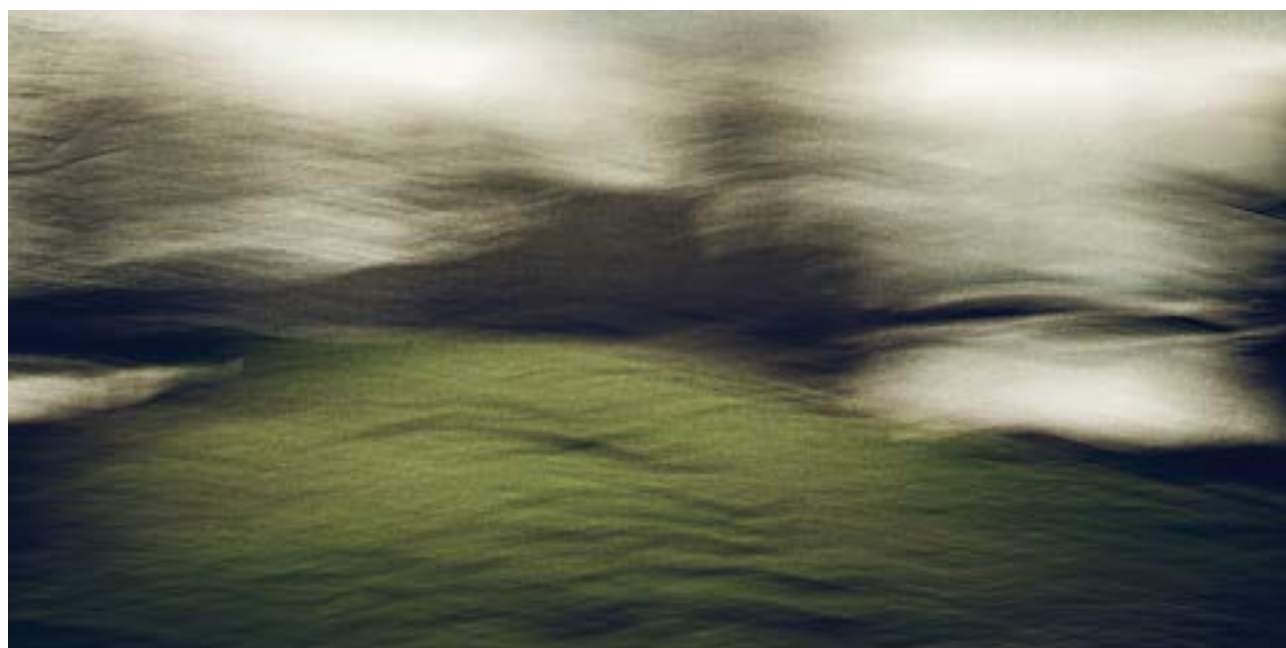
© PETER DE GROOT

© COR RITMEESTER

© LIA PERQUIN

© ARIE STAM

EEN FOTO IS MOOI OF HIJ IS NIET MOOI!

TEKST: HANS VAN WEELDEN

De laatste tijd heb ik, fotografisch gezien, weinig meegemaakt dus ik grijp even terug op het naaste verleden. Ooit werd ik op voordracht van Jan Ros uitgenodigd een presentatie van mijn fotowerk te tonen bij Fotoclub Molenwaard. Aan het einde van de avond stelde ik de wat mij betreft retorische vraag of men de foto's een beetje gewaardeerd had. De voorzitter trok grote rimpels in zijn voorhoofd en antwoordde 'Nu je het zo op de man af vraagt, dan moet ik daar nog eens goed over nadenken.' Kortom, hij vond er niks aan, foto's met een diepere laag of betekenis. 'Het is heel simpel' vervolgde de voorzitter 'een foto is mooi of hij is niet mooi!' Helder boodschap, geen speld tussen te krijgen. Deze tekst kan zo op een tegeltje. Alle nuances, uitleg of toelichting zijn verder overbodig. Het moge duidelijk zijn in welke categorie de voorzitter mijn foto's indeelde. Eindelijk een fotoclub waar je antwoorden krijgt in plaats van vragen.

Ik moest aan deze 'discussie' denken tijdens mijn bezoek vorig jaar aan de expositie 'Venus en Mercury' van Vivianne Sassen in Huis Marseille. Ik heb veel bewondering voor haar sterk gestileerde beelden, meestal van mensen. Boeiend werk omdat ze met veel kleur en een paar krachtige beeldelementen een spannend beeld weet te creëren. Met die beelden in gedachten stapte ik vol verwachting over de drempel van Huis Marseille. Vivianne Sassen had het werk gemaakt op uitnodiging van de curatoren van Palais Versailles en ze heeft daar een half jaar gefotografeerd.

Ik dwaalde rond, maar ik kon geen vat krijgen op de foto's. Mogelijk werd ik gehinderd door de coronamaatregelen. Er mochten namelijk maar vijf mensen tegelijk in elke afzonderlijke kamer van ca. 40 m². Daarom stonden er 10 mensen, dicht opeengepakt in een smal gangetje, braaf wachtend op het moment dat er weer eentje naar binnen mocht. Maar genoeg over corona, nu weer over fotografie. De foto's konden me niet zo boeien. Ik kreeg de meest merkwaardige gedachten, zoals bijvoorbeeld: 'Als je eenmaal een gelouterd kunstenaar bent, vinden curatoren en museumdirecties alles boeiend en interessant, wat je ook toont' of 'Ik voel me een beetje het kleine kind dat roept: de keizer heeft helemaal geen kleren aan.'

Maar uiteindelijk wilde ik niet zo denken over een fotograaf/kunstenaar van dat kaliber. Het zal wel aan mij liggen. Wellicht heb ik te weinig bagage of beeldervaring om deze beelden op waarde te kunnen schatten.

Thuisgekomen las ik in Volkskrant Magazine (14 maart 2020) een interview met Vivianne Sassen naar aanleiding van deze expositie. Dat interview wierp weer een heel ander licht op deze zaak. 'Haar foto's intrigeren door de symboliek, maar zijn daardoor niet altijd makkelijk te duiden.' 'Niet erg', zegt Sassen. 'Ik begrijp mijn eigen werk ook niet altijd.' Als je het niet begrijpt, hoe weet je dan of het goed is? Vivianne Sassen: 'Dat weet ik ook vaak niet.' Heerlijk om deze tekst te lezen. Mij mankeert, althans op dit punt, kennelijk helemaal niets. Vivianne Sassen begrijpt het zelf soms ook niet.

Eigenlijk ben ik wel benieuwd wat men er bij Fotoclub Molenwaard van zou vinden.

© HANS VAN WEELDEN

© JOKE MAARLEVELD

Der Wanderer im Antropoceen

Het iconische schilderij "Der Wanderer über dem Nebelmeer" van Casper David Friedrich was mijn inspiratiebron. Hij leefde in een heel andere tijd dan de onze, hij was een schilder uit de Romantiek.

Volgens sommige wetenschappers leven wij nu in het Antropoceen: het tijdperk waarin het Aardse klimaat en de atmosfeer gevolgen ondervinden van menselijke activiteit. Door menselijk handelen is ook afval zoals plastic in de geosfeer terecht gekomen. Sedimenten bevatten daardoor steeds meer plastic.*

In de lucht die we inademen en het water dat we drinken worden inmiddels nanodeeltjes plastic gevonden.

De berg plastic afval waarop ik sta in de foto, representeert de hoeveelheid plastic die ik als persoon in één jaar weggooi. Gaat onze wereld er uiteindelijk uitzien zoals op mijn foto? Ik hoop van niet, want dan is er van romantiek geen sprake meer.

* bron Wikipedia

© SANDRA REIJMERS

© JACO BOSMAN

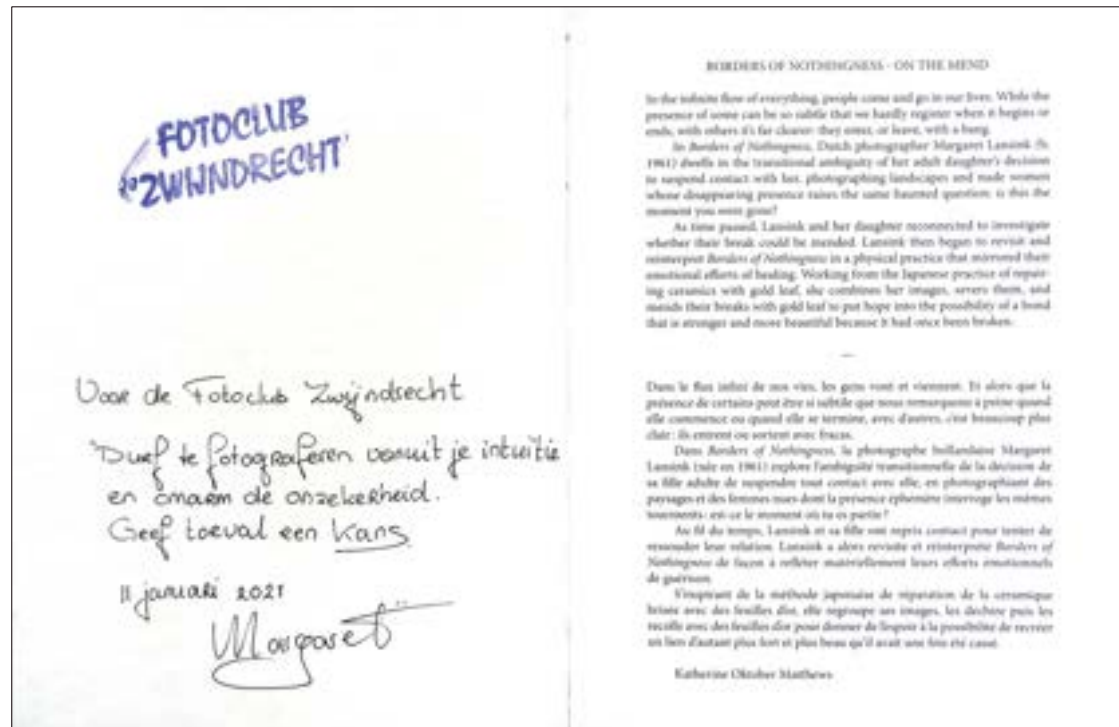
Gedane zaken...

Na de tweede golf kwam de derde en duurde de lockdown voort. Er werd zelfs een avondklok ingesteld, die eind april is opgeheven. De fotoclub bleef de tweede helft van het seizoen 2020-2021 dus noodgedwongen Zoomen. Er waren iedere avond zo'n 30 tot 35 leden die de avond volgden.

Het programma werd aangepast, om de week was er een nieuwwerkavond en de tussenliggende weken werden met opdrachten en webinars ingevuld. Op 11 januari 2021 hebben we kunnen genieten van een bijzondere avond. Margaret Lansink was onze gast. Het was een boeiende avond, mede door de open manier waarop zij over haar werk en haar manier van werken heeft gesproken. Traditiegetrouw heeft de club een prachtig fotoboek van haar aangeschaft.

Er is door velen gefotografeerd voor de thema's stillevens, uitzicht vanuit je huis, zelfportret of portret van een dierbare en tenslotte straatfotografie. Voor ieder thema was een besprekavond. Jurjen Biesbroek heeft een interessante avond verzorgd over "citaten van beroemde fotografen" met bijbehorende discussies. Op 8 maart heeft de groep ARRT-fotografie onder leiding van Rob Scheurwater hun werk gepresenteerd. Ook hebben we onze inzendingen voor de wedstrijd "Vijf met samenhang" van het rayon Zuid Holland-Zuid van de fotobond besproken, nadat ze al waren ingezonden – geen weg terug dus meer!

Tenslotte heeft Tom Meerman ons jaar afgesloten met het bespreken van de foto's van het jaaroverzicht.

© PETER SMIT

de grove korrel

FOToclubZWIJNDRECHT